

18 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2020

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΘ΄.

Λουκά ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ. Ἰσιδώρου πρεσβυτέρου καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ Εἰρήνης καὶ Γεωργίου τῶν νεοφανῶν μαρτύρων.

Ἦχος β΄. Ἐωθινὸν η΄.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\overline{\omega\alpha}$ Δι-Ϡ

Η ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα

νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο

νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου Δ

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἤμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη μεν ος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ι ι ου ου Δ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η

α θα α να τος Δ το τε τον Α δην ε νε ε κρω σας

τη ἀστραπή της Θεοτήτος ὁ τε δε καὶ τοὺς
τεθνεώτας ἐκ τῶν κατὰ χθονίων ἀνεέστη
σας πασαὶ ἀδυναμειῶν ἐπουρανίων ἐ
κραυγάζον Ζωοδοτὰ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν
δοοοῦ ξασοι

Δόξα. Τοῦ Ἀποστόλου Λουκᾶ.

Ἦχος Γαϕ

Αποστόλε Ἄγιε Λὺκα ἀπρεσβευέ
τω ἐλεημονιθεώϊ ναπταισμάτων ἀ
φείσιν παρασχηταῖς ψυχαῖς ἡημῶν

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σε τὴν μεσιτεύσαν τὴν σωτηρίαν του
γενέου ἡμῶν ἀνυμνοῦμεν Θεοτοκε Παρθε
νε ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῆ ἐκ σου προσηφθίση ὁ Υἱ
ὁ σου καὶ Θεὸς ἡμῶν τοδιὰ σταυροῦ κατὰ δεξιά
ἀμενος πάθος ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐφθόρας
ὡς φιλιανθρώπος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος $\overline{\omega\alpha}$ Δι-θ.

Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λουκα
θε λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα σιν
δο νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα σιν εν
μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε θε το αλ λα τρι η
με ρος α νε στης Κυ υ ρι ε πα ρε χων τω κο σμω το
με γα ε ε ε λε ος

Δόξα.

Τ αις μυ ρο φο ο ροις Γυ ναι ξι πα ρα το μνη
μα ε πι στας ο Αγ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α
τα μυ ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α
Χρι στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο τρι ος αλ λα
κραυ γα σα τε α νε στη ο Κυ υ ρι ος πα ρε χων
τω κο σμω το με γα ε ε ε λε ος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παντα υπερενοιαν παντα υπερενοξα
τασα Θεοτοκηστηρια τη αγνεια εσφρα
γισμε ενη και παρθενια φυλαττο με ενη
Μητηρ εγνωσθησα ψευδης Θεον τεκουσα αλη
θινον αυτον ικετευε σωθη ναιτας ψυχα ας
ημων

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τον λιθον του μνηματος σφραγισθη ναι μη κωλυ
υ υ υ υ σας την πετραν της πικριστεως ανα
στασ παρσυχες πασι Κυριε δο ο οξα σοι
Δόξα.

Των μαθητων σου ο χορος συν Μυροφο
ροις γυναιξιν αγαλλεται συμφω ω ω ω ω νως
κοινην γαρ εορτην συναυτοις εορτα αζομεν
εις δοξαν και τιμην της σης αναστασεως και δι αυ
των φιλανθρωπε Κυριε τω λαω σου παρασχου

το με γα ε ε ε λε ος ^Δ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υπερ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο
το κε Παρ θε νε υ μνη μεν σε ^ε δι α γαρ του εκ σου
σαρκω θε εν τος ο Α δησηχ μα λω τι σται ο Α δαμ
α να κε κλη ται ^ε η κα τα ρα νε νε ε κρω ται η
Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε θα να α τω
ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν ^ε δι ο α νυ
μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χριστος ο Θε ος η μων
ο ου τως ευ δο κη σας δο ο ο ξα σοι ^Δ

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος π̣ᾳ̣ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{ν'}₂₂ δι δα ξο ο
ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^υ₉
Των α γγε λων ο δη η η μος ^{ν'}₂₂ κα τε
πλα γη ο ρω ων σε ^{ν'}₂₂ ε εν νε ε κροι οις λο γι
σθε ε ε εν τα ^υ₉ τθ θα να τθ δε Σω ω ω τερ ^{ν'}₂₂

την ι σχυν κα θε λο ο ον τα και συν ε ε αυ
τω ω τον Α δαμ ε γει ρα ντα και εξ
α δα παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο
ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ

Τι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρυ σι
μα α θη τρι αι κιο να α α α τε ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος προ σε φθε εγ
γε ε το ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις ι δε τε ε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ
γαρ ε ξα νε ε ε στη τσ μνη η μα τος

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο
ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ

Λι ι α αν προ ι μυ ρο φο ροι ε εδ ρα
μον προς το μνη η μα α σθρη νο λο γσ
σαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος

και ει ει ει ει πε²² θρη νθ ο ο και ρο ος πε ε παυ

ται μη κλαι ε τε⁹ την α να στα σιν δε α

πο στο λους ει ει πα τε⁹

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ⁹

Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μυ

ρων ελ θθ θ θ θ σαι²² προς το μνη η μα σθ

Σω ω ω ω τε⁹ ε νη χθν το αγ γε ε ε λθ

προς αυ τας φθε γγο με ε ε ε νθ²² τι με τα α α νε

κρων τον ζω ω ων τα λο γι ζε σθε⁹ ως Θε

ος γαρ ε ξα νε ε ε στη τθ μνη η μα τος⁹

Δο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι⁹

Προ σκυ νθ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τθ

τθ Υι ο ο ο ον τε²² και αι τω ω Α α γι ον

Πνε ε ε ευ μα⁹ την Α γι αν Τρι α α α δα εν

μι α τη ου σι ι ι ι α²² συν τοις Σε ε ε ρα

φι ιμ κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι

ος⁹ Α γι ος ει Κυ υ ρι ε⁹

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τας αι ω ω

ω ω να ας τωων αι ω ω νων α μην⁹

Ζ ω ο δο την τε κς ς ς σα τον Α δαμ

α μαρ τι ι ι ι ας²² ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ

θε ε ε ε νε⁹ χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α

ντι λυ πης πα ρε ε ε εσ χες²² ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε⁹ ο εκ

σας αρ κω θει εις Θε ος και α αν θρω πος⁹

Α λλη λς ι α Α λλη λς ς ι α²² Α λλη

λς ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ος⁹

Τὸ τρίτον.

Α λλη λς ι α Α λλη λς ς ι α²² Α λλη

λς ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο^χ

ο ο ος

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος ᾠδῆς Κε ρ

Ευλογητος ει Κυρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Των Αγγελων ο δη ημος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα τθ θα να α
τθ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δθ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευλογητος ει Κυρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρου σι ω μα θη
τρι αι κιο να τε ο α ξραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φοροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τθ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Λι ανρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σθ θρη νο λο γησαι^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νη ο και ρος πε παυ ται
μη κλαιε τε^{u q} την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει

πα α τε^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υ ρων
ελ θη σαι προς το μνη η μα σθ Σω τε ρ^{u q} εν η χθ ον

το Α γγε ε λθ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νη τι με
τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος

γα ρ ε ξα νε ε στη τη μνη η μα α τος^{u q}

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' z} και Α γι ω Πνευ μα
τι^{u q}

Π ρο σκυ νθ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τθ ς τθ
Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{u q} την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρ α ζον τες το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τθς αι ω ν ασ των
αι ω νων α μην^{u q}

Ζ ω ο δο ο την τε κθ ς σα ε λυ τρω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας^{u q} χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
ζω ης^{v' 22} ι θυ νε προς ταυ την δε^{u q} ο εκ σθ σαρκω θεις
Θε ος και αν θρω ω πος^{u q}

Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α^{v' 22} Α λλη λθ
ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος^{u q} (δς)

Τὸ τρίτον

Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α^{v' 22} Α λλη

λϝ ϝ ι̇ ι̇ α δο ο ξασοι ο Θε ο ο ο ο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος β'.

Μετὰ τὸ πάθος, πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ μυρίσαι, τὸ σῶμά σου αἱ γυναῖκες, Χριστὲ ὁ Θεός, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Βου

Ἀντίφωνον Α

Εν τῷ οὐρανῷ τα ὀμματα ἐκπέμπω μου

τῆς καρδίας πρὸς σε Σωτηρῶ σωσον με ση ἐπιλαμψε

Ελεησον ἡμᾶς τοὺς πταιόντας σοὶ πολυ

καθεκαστηνωραν ὦ Χριστέ μὴ καιδος προτελους

τροπους του μετανοει εινσοι

Χ Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ

ματι και νυν και αι και εις τους αιωνων αι

ωνων αμην

Αγιω Πνευματι το βασιλευειν πελειτο

α γι α ζειν το κι νειν την κτι σιν Θε ο ος γαρ

ε στιν ο μο ου σι ος Πα τρι και λογω

Ἀντίφωνον Β΄

Ει μη ο τι Κυ ρι ος ην εν η μιν τις

ι κα νο ος σω ος φυ λαχθη ναι εκ του εχ θρου α μα

και αν θρω πο κτο ο ν

Τοις ο δου σιν αυ των μη πα ρα δω ως Σω τερ

τον σον δου λον λε ε ον τος τροπον κατ ε μου κι ν

εν ται και γαρ οι εχ θροι οι μ

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Αγι ω Πνευ μα τι ζω α ρ χι ι α και γε ε ρα

ας παν τα γαρ τα κτι στα ως Θε ος ων δυ να μοι συν τη

ρει εν Πατρι ι δι Υι ου ου δε

Ἀντίφωνον Γ΄

Οι πε ποι θε τες ε πι Κυ ρι ον ε οι

κα σιν ο ρει τω α γι ω οι ου δα μως σα λευ ον ται

προσβολαιαις του Βε λι ι αρ

Ε ν α νο μι αις χει ρας αυ των μη εκ τει

να τω σαν οι θει ως ζωντες ου γαρ ε α Χρι στος τη

ρα βδω τον κληροναυτου

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι προ σπη γα α ζει πα σα

σο φι α εν θεν χα ρις Α α πο στολοις και τοις αθλοις κα τα

στε ε φονται Μαρ τυρες και προφη η ται ο ρω σι

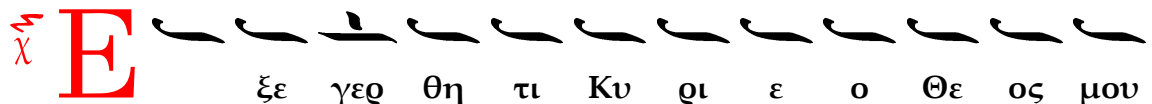

Τὸ Προκείμενον.

Χ Ε ξε γερ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου

εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω γη λα

ων κυ κλω σει σε

Στίχος α΄. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ρῦσαί με.

 ξε γερ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου

 εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω γη λα

 ων κυ κλω σει σε

Στίχος β'. Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

 ξε γερ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου

 εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω

 γη λα ων κυ κλω σει σε ε ε

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

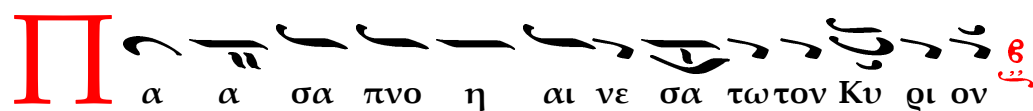
Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

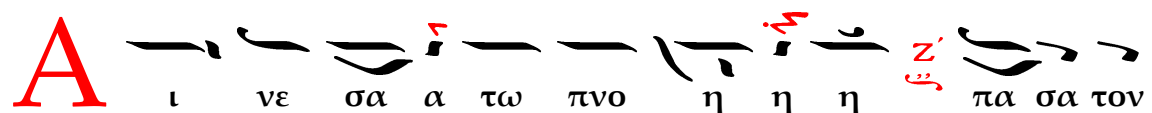

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος

 Πα α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

 ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον

 Κυ ρι ο ο ον

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ

ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Η'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 11-18).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Μαρία εἰστήκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίουσα ἔξω. Ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους, ἓνα πρὸς τῇ κεφαλῇ καὶ ἓνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι· Γύναι, τί κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι ἤραν τὸν Κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐστῶτα, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι Ἰησοῦς ἐστι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, τί κλαίεις; Τίνα ζητεῖς; Ἐκείνη δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρός ἐστι, λέγει αὐτῷ· Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἰπέ μοι ποῦ ἔθηκας αὐτόν, καὶ γὰρ αὐτὸν ἀρῶ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαρία. Στραφεῖσα ἐκείνη λέγει αὐτῷ· Ῥαββουνί, ὃ λέγεται, διδάσκαλε. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μὴ μου ἄπτου· οὐπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα μου· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου καὶ εἰπὲ αὐτοῖς· ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεὸν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν. Ἐρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀπαγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς ὅτι εὔρακε τὸν Κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ε
λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι

κτισμων σε ξαλειφοντο α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον

με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και

η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν

τος

Σοι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε

νω πι ον σε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω

θης εν τοις λο γοις σε και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε

Ιδθ γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθην και εν

α μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μθ

Ιδου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α

δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σε δη λω σας

μοι

Ι δα ς ς ς ς ς γα αρ α λη η η η
 θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
 και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι
 ι ι α ας σς ς ς ε δη λω ω ω ω σα α α
 α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀ χορός.

Ε ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
 μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκαν θη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο
 συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με
 να

Α πο ςρεψον το προ σω πον σς α πο των α
 μαρ τι ων μη και πα σας τας α νο μι ας μη ε ξα λει
 ψον

Καρδιανκαθαρανκτισονενεμοιοθε
ος καιπνευμαευθεσεγκαινισονεντοιςεγκαιτοις

με

Μηαπορησηςμεαποτπροσωπεσε και
τοπνευμαστοαγιονμηαντανεληςαπε

με

Αποδοςμοιτηναγαλλιασιντουσωτη
ριουσε καιπνευματιηγεμονικωστηριξον

με

Διδαξωανομουςταςοδουσε καιαση
βειςεπισεεπιστρεψου

Ρυσαιμεεξαιματωνοθεοςοθεοςτης
σωτηριιαςμαγαλλιασεταιηγλωσσαμητην
δικαιοσυνηνσε

Κυριεταχειλημουανοιξεις καιτο
στομαμαναγγελειτηναινεσινσε

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν Δ

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις ε

Η υ σι α τω θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον Δ

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο θε ος Δ ουκ ε ξου δε νω σεις ε

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σθ

την Σι ων Δ και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρθ

σα λημ Δ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα ε

Τ ο τε α νοι σθ σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σθ μο οσ χθς Δ και ε λε η σον με ο θε ος Δ λ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι Ζ'

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον Δ ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των Δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ων Α μην Ζ' Ταις της Θεο το οκθ πρε σβει αις ε λε
 η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων ε γ κλη μα
 των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μθ

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φθ κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
 οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταις των Α πο στο λων πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε ε γ κλη μα α α των

Και νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε
 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
 ε ξα λειψον το α νο ο ο

μη μα α μδ

Ανα στας ο Ι η σης α πο τς τα
 α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει
 πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι
 ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο
 ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
 οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες: ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Μηναίου.

Ῥδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ
(τοῦ Δαμασκηνοῦ).

Ἦχος β'. Ὁ εἰρμός.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε, τὴν φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἡ

ὑπέροπλος δύναμις, σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἁμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος, Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων Ἀγαθέ, ᾧ ἀπεγραψάμεθα, τῇ ἐντολῇ τῇ σῆ μὴ πειθαρχήσαντες, τῷ Σταυρῷ σου κέκριται· προσβαλὼν γὰρ σοι ὡς θνητῷ, περιπέπτωκε τῷ τῆς ἐξουσίας κράτει σου καὶ ἀσθενῆς διήλεγκται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Λυτρωτῆς τοῦ γένους τῶν βροτῶν, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς ἀρχηγός, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· τῇ γὰρ ἀναστάσει σου, διεσπάραξας τοῦ θανάτου τὰ σπάργανα, ἦν δοξολογοῦμεν ἅπαντες· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπερτέρα πέφηνας Ἀγνή, πάσης ἀοράτου τε καὶ ὄρατῆς, ἀειπάρθενε κτίσεως· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς εὐδόκησε σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου, ᾧ σὺν παρρησίᾳ πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Ἀποστόλου ὁ παρῶν.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. ᾠχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς ἀνωτάτω σοφίας τὸ στόμα σου, κρατῆρα θεῖον σοφέ, πάντες ἐπιστάμενοι, Ἀπόστολε Λουκᾶ, τὸν μέγαν καὶ ἀπόρρητον, τῆς χάριτος πλουτοῦντες θησαυρόν, προθύμως ἀρυόμεθα, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντες· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μυσταγωγῶν σε Χριστὸς τὰ οὐράνια, καὶ θεοπνεύστους γραφάς, ἀμέσως διανοίγων σοι Ἀπόστολε Λουκᾶ, καὶ μύστην ἀναδεικνυσι, καὶ κήρυκα σοφὸν τῶν ὑπὲρ νοῦν, εὐτόνως ἀνακράζοντα· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Δόξα.

Χειροτονεῖ σε τῷ Παύλῳ συνέκδημον, ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, Λουκᾶ παμμακάριστε, τῇ χάριτι αὐτοῦ ἐνθέως διαλάμποντα, ἐπόμενόν τε ἴχνεσιν αὐτοῦ, καὶ συνανακράζοντα· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς ἀνεκφράστου καὶ θείας συλλήψεως, τῆς πανυμνήτου Ἀγνῆς, τὸν τρόπον διεσάφησας, Ἀπόστολε Λουκᾶ· τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἐλήλυθε σαφῶς γὰρ ἐπ' αὐτήν, καὶ Λόγος ἐπεσκίασεν,

ᾧ συμφώνως ψάλλομεν· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος β΄. Ὁ εἰρμός.

Ἐξήνηθη ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στερεῦουσα, Ἐκκλησία τῆ παρουσίας σου, ἐν ᾗ ἔστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῆ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἡ κτίσις ἐν τῷ πάθει σου, ἡλλοιοῦτο βλέπουσα, ἐν εὐτελεῖ προσχήματι, ὑπ' ἀνόμων μυκτηριζόμενον, τὸν ἐδράσαντα πάντα θείω νεύματι.

Στίχ. Δόξα τῆ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκ χοῶς κατ' εἰκόνα με, τῆ χειρὶ σου ἔπλασας, καὶ συντριβέντα πάλιν δέ, εἰς χοῦν θανάτου δι' ἁμαρτίαν Χριστέ, συγκαταβὰς εἰς ἄδην συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Καὶ τοῦ Ἀποστόλου. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος πλ. δ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοῦ τὸ Εὐαγγέλιον, Λουκᾶ θεσπέσιε ἄνωθεν, Ἀνατολήν, ἐπισκεψαμένην, τοὺς ἀνθρώπους παρίστησι.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πράξεις ἐνθεώτατα, διαπραττόμενος ἄριστε, πανευσεβῶς, τὰς τῶν Ἀποστόλων, γραφικῶς ἀνιστόρησας.

Δόξα.

Παῦλος ὁ μακάριος, τῶν ἐγκωμίων σοι ἔπλεξε, τὰς ἀπαρχάς, καὶ τοὺς σοὺς ἐπαίνους, ἐπιστέλλων ἐξέθετο.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ νῦν μακαρίζουσιν, ὡς προεφήτευσας Ἄχραντε αἱ γενεαί, πᾶσαι τῶν ἀνθρώπων, διὰ σοῦ νῦν σωζόμεναι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

*** * ***

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου.

ᾠχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Μαθητῆς γενόμενος τοῦ Θεοῦ Λόγου, σὺν τῷ Παύλῳ ἄπασαν, ἐφωταγώγησας τὴν γῆν, καὶ τὴν ἀχλὺν ἀπεδίωξας, τὸ θεῖον

γράψας, Χριστοῦ Εὐαγγέλιον.

Ὁ Οἶκος.

Ὡς ἰατρὸς καὶ μαθητῆς Λουκᾶ ἠγαπημένος, μυστικῆ χειρουργία, τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου καὶ τὰ τοῦ σώματος ὁμοῦ ἴασαι, καὶ δός μοι κατὰ πάντα εὐεκτεῖν, καὶ σοῦ τὴν παναοίδιμον γηθόμενος γεραίρειν πανήγυριν· ὄμβροισ τε δακρῶν, ἀντὶ μύρων τὸ σεπτὸν σου καὶ πάντιμον σῶμα καταβρέχειν· ὡς στήλη γὰρ ζωῆς ἐγγεγραμμένη τῷ ναῷ τῷ θαυμαστῷ τῶν Ἀποστόλων πᾶσιν ἐκφωνεῖ, καθάπερ καὶ σὺ τὸ πρῶτον, τὸ θεῖον γράψας Χριστοῦ Εὐαγγέλιον.

Μεσώδιον Κάθισμα ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς συνέκδημος Παύλου ἀναδειχθείς, τοὺς ποικίλους κινδύνους καρτερικῶς, ὑπέμεινας πανεύφημε, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε· καὶ τὸν δρόμον ἀθλήσει, τελέσας τῆς πίστεως, σὺν αὐτῷ ἐν ὑψίστοις, εὐφραίνει μακάριε· ὅθεν καὶ τῷ κόσμῳ, τὸ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, κηρύξας ἐφώτισας, τὴν ὑφήλιον ἅπασαν, Λουκᾶ πανσεβάσμιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτόν, τὸ πανάγιον ὄρος τὴν φωταυγῆ, νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν ἀκατάφλεκτον βάτον, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὐας τὴν ἀνάκλησιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων. Διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῷ Ἰῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον τόκον σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀνέστης Σωτῆρ, ἐκ τάφου παντοδύναμε, καὶ ἄδης ἰδὼν, τὸ θαῦμα ἐξεπλήττετο, καὶ νεκροὶ ἀνίσταντο, καὶ ἡ κτίσις ἰδοῦσα συγχαίρει σοι, καὶ ὁ Ἄδὰμ συναγάλλεται, * καὶ κόσμος Σωτῆρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεί.

Ὁ Οἶκος.

Σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις πάντων, καὶ ἡ ζωὴ τῶν βροτῶν, καὶ πάντα συνανέστησας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος Σωτῆρ σκυλεύσας, καὶ τοῦ ἄδου τὰς πύλας συντρίψας

Λόγε, καὶ οἱ θνητοὶ κατιδόντες τὸ θαῦμα ἐθαύμαζον, καὶ πᾶσα κτίσις συγχαίρει ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει, Φιλάνθρωπε. Διὸ καὶ πάντες δοξάζομεν, καὶ ὑμνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν, * καὶ κόσμος Σωτὴρ μου ἀνυμνεῖ σε αἰεί.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ.

Στίχ. Εἰς Ἐμμαοὺς βλέπειν σε κἂν πρὶν εἰργόμην,
(Λουκᾶς λέγει), τρανώς σε νῦν, Χριστέ, βλέπω.

Ἵογδοάτη δεκάτη πέρατος βίου ἔμμορε Λουκᾶς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Μαρίνου τοῦ γέροντος.

Στίχ. Γέρων Μαρίνος ἐξελέγχει γραῦν πλάνην,
Τόλμη νεάζων, καὶ τελειοῦται ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰουλιανοῦ, τοῦ ἐν τῷ Εὐφράτῃ.

Στίχ. Ἐκ τοῦ παρατρέχοντος ὡς ὄναρ βίου,
Ἰουλιανὸς ἄσμενος παρατρέχει.

Ὁ ἅγιος Μνάσων, Ἐπίσκοπος Κύπρου, καὶ οἱ ἅγιοι Τεσσαράκοντα Παῖδες, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ὡς πύργος ἐνδούς, τὴν κάραν κλίνας Μνάσων
Πτώσιν πρὸ τῆς γῆς τὴν ἀπὸ ξίφους μένει.

Παίδων διπλῆ τέθνηκεν εἰκάς ἐκ ξίφους,
Τιμῶσα Χριστὸν τὸν διπλοῦν κατ' οὐσίαν.

Μνήμη τῶν ἁγίων νεοφανῶν Μαρτύρων Γαβριὴλ καὶ Κερμιδώλῃ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἀθλησάντων ἐν ἔτει ,αφκβ΄ (1522).

Στίχ. Κερμιδώλῃς καὶ Γαβριὴλ οἱ δύο
Ἀθλοῦσιν ἅμα καὶ στεφανοῦνται ἅμα.

Μνήμη τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Συμεῶν καὶ Θεοδώρου, καὶ τῆς Ὁσίας Εὐφροσύνης, τῶν τὴν ἁγίαν καὶ θεομητορικὴν εἰκόνα εὐρόντων καὶ τὴν τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου Μοῆν συστησαμένων.

Στίχ. Συμεῶν, Θεόδωρος καὶ Εὐφροσύνη,
Θεράποντες ὠφθησαν τῆς Θεοτόκου.

Ἐν γῆς μὲν ἄντρῳ τῆς Παρθένου τὸν τύπον,
Ἐν οὐρανοῖς δὲ ζῶσαν αὐτὴν εὔρετε.

Ἵοκτωκαιδεκάτη, Συμεῶνά τε καὶ Θεόδωρον,
Εὐφροσύνην θ' ὁσίως τὸ μέγα Σπήλαιον αἰεῖδει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίων νεοφανῶν Μαρτύρων Ἰσιδώρου τοῦ πρεσβυτέρου καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ Εἰρήνης καὶ Γεωργίου, τῶν ἐν Βαλῆ Γορτύνης Κρήτης ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν σφαγιασθέντων.

Στίχ. Ἐν οἴκῳ Θεοῦ καὶ αὐλαῖς οὐρανίαις
Τανῦν εὐλογεῖ οἶκος τοῦ Ἰσιδώρου.

Εἰς τὸν ἅγιον Ἰσιδώρον.

Ὡς δῶρον Θεοῦ φερωνύμου ὄστέα
ἐδόθη ἡμῖν μάρτυρος Ἰσιδώρου.

Εἰς τὴν καλλιμάρτυρα Εἰρήνην.

Κλαδίω κοσμείς εἰρηναίας ἐλαίας,
Εἰρήνης Θεέ, κόρης Εἰρήνης κάραν.

Εἰς τὸν παιδομάρτυρα Γεώργιον.

Ἐν γῆ ἀγαθῇ γεωργήσας, Χριστέ μου,
Γεώργιον νῦν ὡς μεστὸν στάχυν κόπτεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου
Μητροπολίτου Τσέτινιε Μαυροβουνίου, μεγάλου προστάτου τοῦ
Ἑθνους αὐτοῦ, ἐν ἔτει ,αωλ' (1830) τελειωθέντος.

Στίχ. Ὡς ὄρος πῖον ἐξ ἀρετῶν ποικίλων,
Πέτρος ἐδείχθη, ποιμὴν Μαυροβουνίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κωνσταντίνου
ἀρχιεπισκόπου Ἀχριδῶν, τοῦ Καβάσιλα.

Στίχ. Βίον ἄληπτον, μάκαρ, ἐβίωσας,
Διὸ μέμνησο, Κωνσταντίνε τῆς ποιίμνης σου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου Δαβίδ τοῦ Σερπούχωφ τῆς
Ῥωσσίας.

Στίχ. Πρὸς Κύριον ἀνηλθες Ἀναληφθέντα,
Ῥπερ, Δαβίδ, ἀνέθηκας Μονὴν θείαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τὴν σύναξιν ἐπιτελοῦμεν τῆς θαυματουργοῦ
εἰκόνης τῆς Δεσποίνης καὶ κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου τῆς
Μαχαιριωτίσσης.

Στίχ. Θείαν σου μορφὴν καταφιλοῦντες, Μῆτερ,
Σοί, Χαῖρε, φαιδρῶς κράζομεν Ἀρχαγγέλου.

*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τρίτη Κυριακῇ τοῦ Ὀκτωβρίου, μνήμην
ἐπιτελεῖσθαι εἴωθεν ἐν Κρήτῃ πάντων τῶν Ἁγίων Κρητῶν
Ἐπισκόπων, τῶν συμμετασχόντων ἐν ταῖς θείαις καὶ σεπταῖς
Οἰκουμενικαῖς Συνόδοις.

Στίχ. Παρεμβολὴ Κρητῶν Συνοδικῶν χαῖρε,

Ἱεραρχῶν φωστήρων Ὁρθοδοξίας.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠχος $\frac{1}{2}$ Βου ξ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου
μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῆς Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῆ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς
Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A ^{B α}
νοῖ ξω το στο μα μ β και πλη ρω θη σε

ται Πνευματος και λογον ερευξομαι τη βασι
λι διμητρι και οφθησομαι φαιδρωσπανηγυρι
ζων και ασωγηθομενος ταυτηστα θανματα

ὠδὴ γ'

Tους σου ους υμνολογησθε ο το ο κε
η ζωσα και αφθονος πηγη θιασονσυγκρο
τησαντας πνευματικον στερωωσον και εν
τηθειαδοξησθε φωνωνδοξηςαξιω
σον

ὠδὴ δ'

Tην ανεξιχνιασονθειανβλην της
εκ της Παρθενωσαρκωσεως σε τρυψι
στο ο ο προφητης Αββα κμ κατανοων ε
κραυγααζεδοξατηδυναμεισ Κυριε

ὠδὴ ε'

Eξεστητασμπαντα επι τηθεια
δοξησ σου γαααπειρογαμε Παρθενε

νε ε εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αντων
Θε ον και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι
τοι οισ υ μνη σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ς

σα
ὠδὴ δ'

Την θει αν ταυ την και παν τι μον τε λην τες ε ορ
την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη τορος δευ τετας
χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν
τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ε'

Ουκ ε λα α τρε εν σαν τη κτι σει οι οι θε ο
φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος
α πει λην αν δρει ως πα τη σαντες χαι ροντες ε ψαλ
λον Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι
ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Π^{B8} αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
νω^Δ ο το ο κοσ της Θε ο το κ8 δι ε σω σα το^Δ
το τε με εν τυ π8 με νος^{Πα} νυν δε ε νερ γ8 με ε
νος^M την οι κ8 με νην^{Δι} α πα σαν^Δ α γει ρει
ψα αλ λ8 8 σαν^Δ τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
ερ γα^{B8} και υ πε ρυ ψου ου τε^Δ εις παν τας τ8 αι
ω ω να α α α ας⁶

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 ^χ Με γα λυ νει η ψυ χη μ8 τον Κυ ρι ον⁶
και η γαλ λι α σε το^χ πνευ μα μ8 ε πι τω
Θε ω ω τω ω σω τη ρι μ8⁶
T^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ⁶ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν⁶

2 **Ο** τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δε λησαν τ^ε ι δε γαρ α πο τ^ε νυμα
κα ρι υ σι με πασαιαι γε νε αι

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νομεν

3 **Ο** τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τ^ε και
το ε λε ος αυ τ^ε εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο β^ε με νοι σαν τον

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νομεν

4 ^χ ^{B8}
Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τ8
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα ν8ς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των ^ε
^χ

^{B8}
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^ε
την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ^ε
^χ

5 ^χ ^{B8}
Κα θει λε δυ να στα σα πο θρωνων και υ υ
ψω σε ^Δ τα πει ν8 ρς ^ε πει νων τας ε νε πλη σεν α γα
θω ων ^Ζ και πλ8 ^ε τ8 ρν τας ε ξα πε στει λε κε
ν8 ρς ^ε
^χ

^M ^{B8} ^M ^{Δι}
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^M ^{B8} την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου σαν ^ε την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ^ε
^χ

6 ^χ ^{B8}
Aν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τ8
 μνη σθη ναι ε λε 85 ^ε ^χ κα θως ε λα λη σε προς
 τ85 πα τε ρας η μων ^ε ^χ τω Α βρα ^χ ^Δ ^Δ και τω σπερ
 μα τι αυ τ8 ε ως αι ω νος ^ε ^χ

^M ^{B8} ^M ^{Δι}
Tην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ ^Δ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^M ^{B8} την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν ^ε ^χ την ον τως
 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ^ε ^χ

ὠδὴ θ'

^{B8} ^ε ^χ ^ε ^χ ^ε ^χ
A πας γη γε νης σκι ρ τα τω τω πνευ μα τι λα
 μπα α δ8 χ8 με νος ^{Πα} ^ε ^χ πα νη γυ ρι ζε τω ω δε ^π ⁹ ^{B8} α
 υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρ8 σα ^M ^ε ^χ τα ι ε
 ρα θαν μα σι α ^{Δι} ^Δ ^Δ της Θε ο μη η το ο ρος ^Δ ^Δ
 και βο α α α α τω ^Δ ^Δ ^{B8} χαι ροις πα αμ μα κα ρι
 σε ^ε ^χ Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε ^ε ^χ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Η'.

Ἦχος Δι-Θ

Δ υ ο Α γγε ε λης βλε ε ψα σα εν δοθεν

τδ ς μνημει ει ς Μα ρι α ε ε ξε πλη ητ

τε το και Χρι στον α α γνο ς ς σα ως κη πδ ρον

ε ε πη ρω ω τα Κυ ρι ε πδ ς το σω ω μα

τδ Ι η σδ ς μδ τε ε θεικας κλη σει δε τδ ς

τον γνδ ς σα ει ναι αυ το ο ον τον Σω τη

ρα η κδ σε μη η μδ α α πτδ προς τον Πα

τε ρα α α πει μι ει πε τοις α α δελ φοι οις
μη

Τοῦ Ἀποστόλου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-θ

Α δ κα Χρι στῶ Α πο ο στο λε μυ στα των
α απορρη η των και των ε θνωων Δι δα α σκα
λε με τα Παυ λῶ ὁ θει ει ὁ και της α γνης Θε ε
ο το ὁ κῶ ης την θει α αν ει κο ο να εκ
πο θῶ α νι στο ο ρησας εκ δυ υ σω πει ει θε
ο ο πτα υ περ η μω ω ω ω των μα κα
ρι ζον των σε και αι τι μω ων των την ι ε
ραν σῶ κοι οι μη σιν παν σο φε μυ υ στο λε ε
κτα

Θεοτοκίον.

Δ εσ ποι να παν των Α α νασ σα προ φθα σον
ε εν κιν δυ υ νοις προ φθα σον ε εν ταις θλι ι ψε
σι πα ρε σο ε εν α να αγ καις της τε λευ ται α

ας η με ε ρας μη Σα ταν η η μας λα α βη μη
 Α δης μη α πω ω λει α αλ λα τω τσ ς Υι ς ς
 σς το τε φρι κτω ω ω ω ω α νευ θυ νως βη
 μα τι πα α ρα στω ω μεν ως Θε ο μη η τωρ
 γα αρ α γνη ο σα θε λει εις α νυ υ εις

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος Δι-θ

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον
 Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ
 τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει ει τε α αυ
 τον ε ε εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι προ ε πει
 υ υ μνοος τω ω ω Θε ε ε ε ω
Α ι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι
 α αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α
 μει εις α α αυ του σοι προ ε πει υ υ μνοος τω
 ω ω Θε ε ε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη

ἔσται

πασι τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ

Πασι πνοῇ καὶ πασαῖς κτιρίσι σεδοξάζει

Κυυυριε^{νη} ὅτι διὰ τοῦ σταυροῦ τὸν θάνα

τοῦ ὄνκαθηγήγησας^{δι} ἵνα δειξῆς τοῖς λα

οῖς τὴν ἐκνεκρῶσόν σου ἵνα ἀστασάσιν

ὡς μόνος φιλάανθρωπος

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

ἐν στερωματί της δυνάμεως αὐτοῦ

Εἰπάτωσαν Ἰουδαῖοὶ αἰπῶσιν ὅτι

ἠπάσαν ἰουδαίου ὄντα ἡ βα

σιλεῖα^{δι} διὰ τὸ ὅτι οὐκ ἐφυ

λάξε τὴν πέτραν ζωῶν^θ ἡ τὸν

ταφέντα ἀδοτῶσαν ἡναστασάντα

προσκυνεῖται ὡσαν^θ λεγοντες σὺν ἡ

ἡμῖν^{δι} δοξάτω πλεθίων οἰκτιρῶν σου Σω

τη η η μων δο ο ο ξα α α σοι

Στίχ. γ. Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

κα τα το πληθοστης με γαλωσυνης α αυ του

Xαι ρε τε λα οι και α γαλλι ι α α α σθε Αγ

γε λος ε καθησεν εις τον λι ι ι ι θοντουμνη η η

μα α α α τος αυ τος η μας ευ ηγ γε λι σα α το

ει ει πων Χρι στος α νε ε στη εκ νε ε κρω ω ω ν ο

ο Σω τη ηρ του κο ο ο σμου και ε πληρωσε

τα συ υμπα αν τα α α ε ε ευ ω δι ι ας χαι

ρε τε λα οι οι οι και αι α γαλ λι α α α α

σθε

Στίχ. δ. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν εν

ψαλ τη ρι ω ω ω και αι αι κι θα α ρα

Aγ γε λος μεν το ο χαι αι αι ρε προ της σης συλ λη

ψε ω ω ως Κυ ρι ι ε τη κε χα ρι τω με ε ε ε

νη ε κο ο ο μι ι ι ι σεν Αγ γε λος δε τον λι

ι ι θον του εν δο ξου σου μνη μα α τος εν τη ση
 α να στα α α α σει ε κυ υ υ λι ι ι ι σεν
 ο με ε ε ε ε εν αν τι ι τη ης λυ υ υ πης
 ευ φρο συ υ υ νης συμ βο ο ο λα α α μη η νυ
 υ υ ων ο δε ε ε ε ε αν τι θα α να
 α α του Δε σπο την ζω ο δο την κη ρυ υ υ τ τω
 ων η η η μιν δι ο βο ω με εν σοι ευ ερ γε τα
 των α α πα α αν τω ων Κυ ρι ι ε ε δο ο ο
 ξα α α α σοι

Καὶ τοῦ Ἀποστόλου δ', ἡ τοι προσόμοια τρία καὶ ἰδιόμελον ἔν.

Νεφέλην σε φωτός. Ἦχος ἦ Πα ρ

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν
 ἐν χορδαῖς καὶ ὄργα α νω
Xρι στῶ τον Μαθη τη η ην τον τῶ Ευ α γγε
 λι ι ὄ συ γγρα φε ε α σο φω τα τον σκευ ῶς της εκ λο
 γης τον ω ραι ον χα ρα κτη ρα εμ ψυ χον πι στοι
 ὄ εν ταις Εκ κλη σι ι ες α πα σαις ο ε παινος

Λ8 καν τον Α πο στο λον εν υ υμ νοις τι μη σω μεν π9

αυ τος γαρ ε κη ρυ ξε τ8 Θε 8 8 τα πα ρα δο ξα α

θαν μα τα φω τι σας τ8ς ε πι γης Δ δλ θε ο λο γι

ας α κτι σι δι α της χα α ρι ι τος π9

Στίχ. Γ. Αίνεϊτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· Δ δλ αίνεϊτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Δ δλ πα σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ

ρι ον Δ δλ

Ψ υ χων ι α τρι κη η ην υ περ την των σω

μα α των εκ μα θω ων ε πι στη η μην π9 σο φε καταμ φω

παγ καλ λης α νε δει χθησ την Θε 8 π9 σο φι αν εμ

πνευ σθεις εν η και θε ρα πε ευ ων Δ δλ ψυ χας και τα

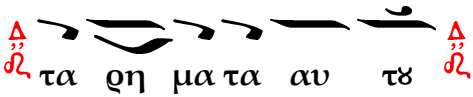
σω μα τα Λ8 κα παμ μα κα ρι στε κα λει εις προς ε πι

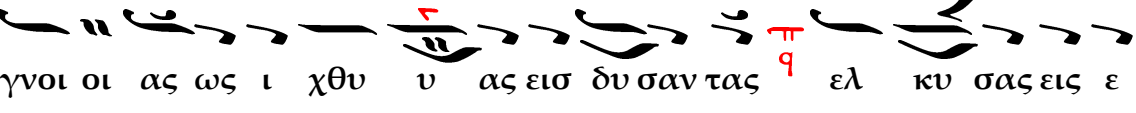
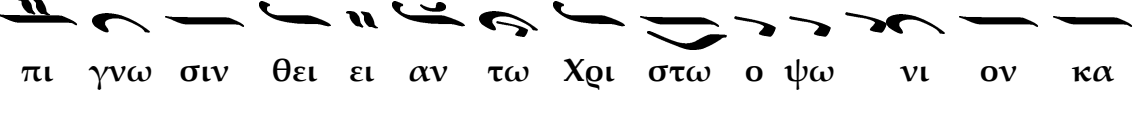
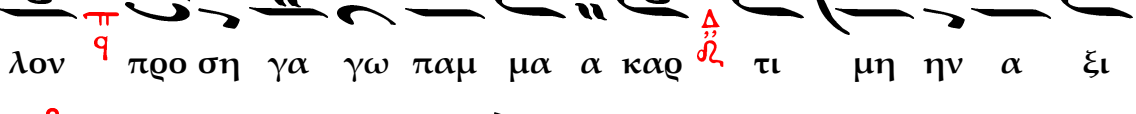
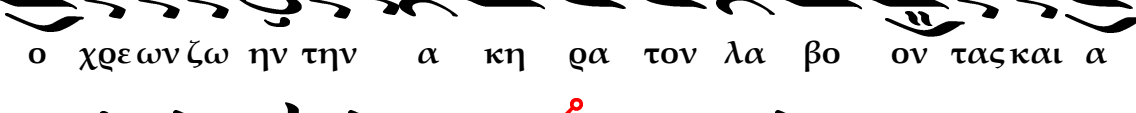
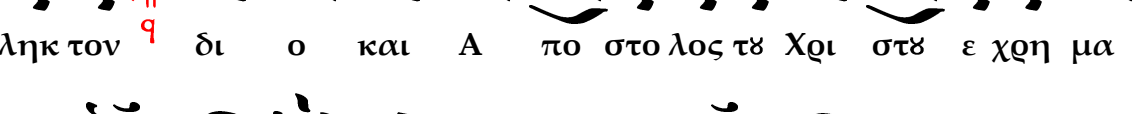
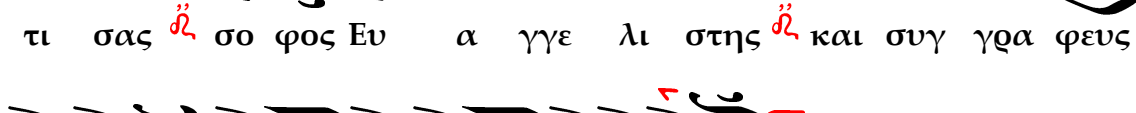
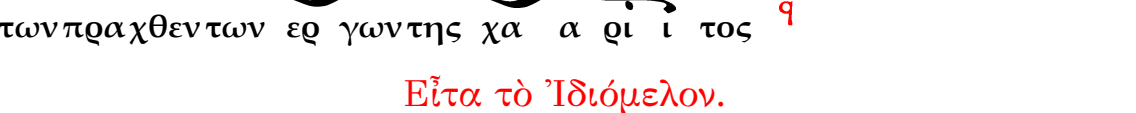
γνωσιν π9 πτε ροις προς τον ε ρω τα τ8 Θε 8 τ8ς αν θρω ω

π8ς Δ δλ ε κα στο τε α να γεις εις 8 ρα νον Δ δλ και υ

περ παν των πρε σβευ εις των ευ φη μ8 εν των σε π9

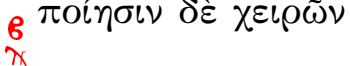
Στίχ. ζ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, Δ δλ καὶ εἰς

τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τα ρη μα τα αυ τσ

A γκι στρω λο γι κω ω τς εν βαθει α
 γνοι οι ας ως ι χθυ υ ας εις δυσαντας ελ κυ σασεις ε
 πι γνω σιν θει ει αν τω Χρι στω ο ψω νι ον κα
 λον προ ση γα γω παμ μα α καρ τι μη ην α ξι
 ο χρεων ζω ην την α κη ρα τον λα βο ον τας και α
 ληκ τον δι ο και Α πο στο λος τς Χρι στς ε χρη μα
 τι σας σο φος Ευ α γγε λι στης και συ γγρα φευς
 των πρα χθεν των ερ γων της χα α ρι ι τος

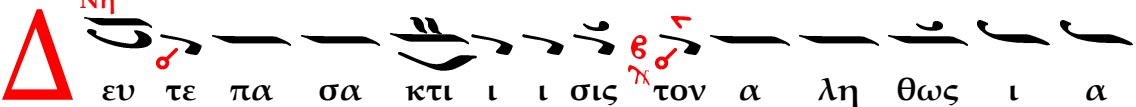
Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον.
Λέοντος Μαΐστορος.
Μέλος Σίμωνος.

Ἦχος Νη ς

Στίχ. η'. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν δὲ χειρῶν

αὐτοῦ α να γγε λει το στε ε ρε ε ε ε ω ω ω ω

μα

Δ ευ τε πα σα κτι ι ι σις τον α λη θως ι α

 τρον πνευ μα τι ι κον και τς Σω τη η ρος

μα α θη η η τη ην ^{ν'} Λα κα α αν το ον
 α α α οι οι δι ι ι μον ^{Νη} εν ω δαιαις ευ φη
 μη η η η σω ω ω ω μεν ^{ν'} ς τος γαρ α θε ι̇ ας
 τη ην νο ο ο σον ^{ν'} τω ε πι χρι σμα α τι ^{Δι} της χρι
 στ̃ κολυμ βη θρας ε ε θε ε ρα α α πε ε ε ευ
 σε ^{Δι} και πο τα μ̃ς θε ο βρου τω ων να α μα α
 α των ^{Νη} εκ στο μα α τος εμ ψυ χω με ναι αις χω ω ραις
 τ̃ ευ α γγε λι ι ς κα τη η η η ρ δε ε ε ευ
 σεν ^{Δι} ο θεν ε ξηλ θε προ φη τι ι κως ^{Νη} ο φθο ο ο
 ο γγος α αυ τ̃ ^{Δι} εις την οι οι οι οι κ̃ ς με ε
 ε νη ην ^{ν'} και προ σβε ευ ει σω θη ναι τας ψυ χα α α ας
 η η η η μων ^{ν'}

Ἦχος Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
 Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^{ν'}
 Δ αυ ι τι κως συν ελ θον τες οι πι στοι οι ε εν

α α α σμα α α σι τω μυ στι κω ρη το
 ρι τϛ ϛ ϛ Λο ο ο γϛ Λϛ κα εκ βο η η η η
 σω ω ω ω μεν η γλωσ σα σϛ ϛ κα λα α μος γραμ
 μα τε ω ως ε ε δει ει ει χθη Χρι στϛ τϛ ο ο ο
 ο ξυ υ γρα α α φϛ ω ρα ι ζϛ σα τα ας ο ο
 ψεις προς την γνω ω ω σιν των ε ε θνων της θει ει ας
 ε πι γνω ω ω σε ε ε ε ως εν η α νε ε
 κη ρυ υ ξας το Ε ευ α αγ γε ε ε λι ι ι ι ον
 και των συν α πο στο λων σϛ τα ας Πρα α ξεις συν ε
 ε ε γρα α α α ψω δι ο πα ρι ι στα με ε
 νος τη Τρι α α δι και Θε ε ω πρε ε ε
 σβε ε ε ευ ε ε υ περ των ψυ χω ω ω ω ν η η η η
 μων

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο

το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τσ εκ σθ
 σαρκω θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 ζος ο θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος Δι-Θ.

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ
 ψι ζοις θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις ευ
 δο κι ι α
 μνη μεν σε ευ λο γη μεν σε προ σκυ νη μεν σε
 δο ξο λο γη μεν σε ευ χα ρι στη μεν σοι δι α την με
 γα α λην σθ δο ο ξαν

Κυριε βασιλευ επαιρα νιε Θεε εε Πα
τερ παντοκρατορ Κυριε Υιε μονογενης Ι
ησους Χριστε και Ααγιον Πνευμα

Κυριε ο Θεος ο αμνος τει Θεου ο Υι
ος τει Πατρος ο αιρων την αμαρτιαν τει κο
οοσμε ελεησον ημας ο αιωντας
αμαρτιας τει κοοσμε

Προσ δε ξαιτην δεησιν ημων οκαθημενος
εκ δε ξιων του Πατρος και ελεησον ημας

Οτι συ ει μονος Αγιος συ ει ειμονος Κυρι
ος Ιησους Χριστος εις δοοξαν Θεου Πατρος
αμην

Καθε καστην ημεραν ευλογησω σε και αι
νεεσω το ονομα ασεις τον αιωνω να
και εις τον αιωνω να τει αιωνος

Κατα ξιωσον Κυριε εν τη ημερα τα

αυ τη α να μαρ τη τςφυ λα χθηη ναι η μας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα

τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα α σεις τς αι ω ω νας α μην

Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σ ε φ η μας κα

θα περ η λ πι σα μεν ε πι σε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ν με τα δι

και ω μα τα α σς

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μ ο τι η μαρ το ον

σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ν με τς

ποι ει ν το θε λη μα α σς ο τι συ ει ο Θε ο ος

μς

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

ι σ ο ψ ο ο με θα φως

Π α ρ α τει νον το ε λε ο ος σ ο τοις γι νω σκ ο

σι ι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος ι σχυ ρος

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τος αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Α α α α γι ο ος ο Θε ε ος Α α α α

α γι ο ος ι σχυ υ ρος Α γι ο ο ος α θα α

α α να α α α τος ε λε ε η η σο ο ο ον

η η η η μα α α ας

Σ η η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε ε γο

νεν α σω μεν τω α να σταν τι εκ τα φ ο και αρ χη

γω της ζω η ης η μων κα θε λων γαρ τω θα να

τω τον θα α να τον το νι κος ε δω κεν η

μιν ^Δ και το με γα ε λε ο ο ος ^Δ
 * * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος πλᾶ Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν ^{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^β ^{γλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ ^{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^β ^{γλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν ^{δλ}

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλᾶ Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ^{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^β ^{γλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^π ^α

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^β ^{γλ}

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ

βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λ ς ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λ ς ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν και γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω ναςτων αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ρανσω τη ρι αν σαρ κω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε νς Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας

σταν ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α

α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και

τῶ Ἀ γι ῶ Πνε υ μα τι ἑ σω σον ἡ μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ὁ τε κα τη ηλ θες π ρ ο σ τ ο ν θ α ν α τ ο ν η ζ ω η η
α θ α α ν α τ ο ς τ ο τ ε τ ο ν Ἀ δ η ν ε ν ε ε κ ρ ω σ α ς
τ η α σ τ ρ α π η τ η ς Θε ο τ η τ ο ς ο τ ε δ ε κ α ι τ ο υ ς
τ ε θ ν ε ω τ α ς ε κ τ ω ν κ α τ α χ θ ο ν ι ω ν α ν ε ε σ τ η
σ α ς π α σ α ι α ι δ υ ν α μ ε ι ς τ ω ν ε π ο υ ρ α ν ι ω ν ε
κ ρ α υ γ α ζ ο ν Ζ ω ο δ ο τ α Χ ρ ι σ τ ε ο Θε ο ς η μ ω ν
δ ο ο ο ξ α σ ο ι

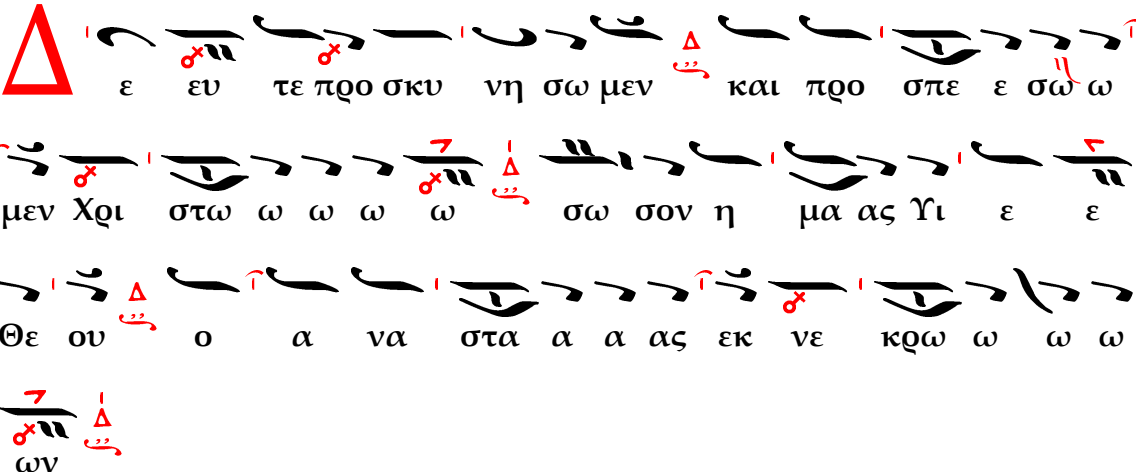
τὸ τέλος: δ ο ο ο ξ α σ ο ι ο ι ο ι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. ᾠχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι-Θ

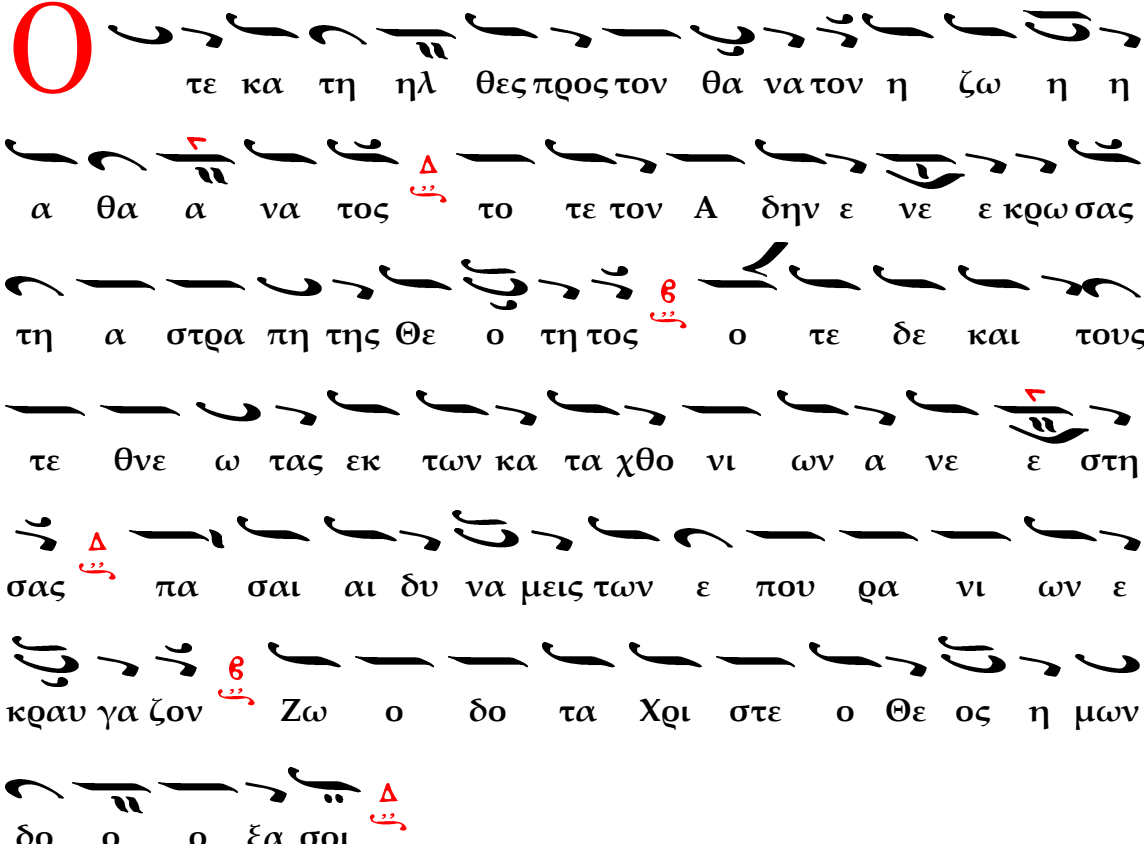

 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
 ων

ὁ β΄ χορός:

 ψαλλον τας σοι αλ λη λϑ ς ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργόν)

 Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η
 α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρωσας
 τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε και τους
 τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη
 σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε
 κραυ γα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων
 δο ο ο ξα σοι

Τοῦ Ἀποστόλου Λουκᾶ.

ᾠχος Γα ϕ

A πο ο στο λε Α γι ε Λυ κα α πρε σβεν ε
τω ε λε η μο νι θε ω ι να πται σμα των α
φε ε σιν πα ρα σχη ται ψυ χαι αις η η μων

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

ᾠχος Γα ρ

A γι οι Α να ρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ
γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
τε η μιν

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

ᾠχος Δι θ

Π ρο στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι
σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα
α θε τε μη πα ρι δης α μα ρ τω λων δε η σε ων
φω νας αλλα προ φθασον ως α γα θη εις την
βο η θει αν η μων των πι ι στως κραυ γα ζο ον

των σοι τα α χυ νον εις προ σβει ει αν και σπεν
 σον εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου
 σα α ει Θε ο το κε των τι μων των σε ε
 ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι
 ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα
 τι

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο ο
 ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α
 θα α α α α α α α α α α α α α α θα
 α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα α α
 α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀποστόλου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ.δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ στερέωμα.

Ἦ ὁ φάλτης.
Ἦχος πλ' Νη ς

Ε ις πα α σαν την γην ε ξη ηλθεν ο φθογ γος αυ
των και εις τα πε ρα τα της οι κϷ με ε νης τα ρη
μα τα αυτων

Ο ι ου ρα νοι δι η γων ται δο ξαν θε ου
ποι η σιν δε χει ρων αυ τϷ α να γγε λει το ο
στε ρε ω μα

Ε ις πα α σαν την γην ε ξη ηλθεν ο φθογ γος αυ
των και εις τα πε ρα τα της οι κϷ με ε νης τα ρη
μα τα αυτων

Ο υκ ει σι λα λι αι ου δε λο γοι ων ου χι
α κου ονται αι αι φω ναι αυτων

Ε ις πα α σαν την γην ε ξη ηλθεν ο φθογ γος αυ
των και εις τα πε ρα τα της οι κϷ με ε νης τα ρη
μα τα αυ τω ω ων

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(δ' 5-11, 14-18)

Ἀδελφοί, ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τοὺς ἔξω, τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι. Ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι, ἄλατι ἠρτυμένος, εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἐνὶ ἐκάστω ἀποκρίνεσθαι. Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος καὶ σύνδουλος ἐν Κυρίῳ, ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶ τὰ περὶ ὑμῶν καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν, σὺν Ὀνησίμῳ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ, ὅς ἐστιν ἐξ ὑμῶν· πάντα ὑμῖν γνωριοῦσι τὰ ὧδε. Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος ὁ συναιχμάλωτός μου, καὶ Μᾶρκος ὁ ἀνεψιὸς Βαρνάβα, —περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντολὰς· ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς, δέξασθε αὐτόν,— καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰουῦτος, οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς, οὗτοι μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, οἵτινες ἐγενήθησάν μοι παρηγορία. Ἀσπάζεται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ ἰατρὸς ὁ ἀγαπητὸς καὶ Δημᾶς. Ἀσπάσασθε τοὺς ἐν Λαοδικείᾳ ἀδελφοὺς καὶ Νυμφᾶν καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτοῦ ἐκκλησίαν· καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολή, ποιήσατε ἵνα καὶ ἐν τῇ Λαοδικέῳ ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ, καὶ τὴν ἐκ Λαοδικείας ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνῶτε. Καὶ εἶπατε Ἀρχίππῳ· Βλέπε τὴν διακονίαν ἣν παρέλαβες ἐν Κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πληροῖς. Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. Μνημονεύετέ μου τῶν δεσμῶν. Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν ἀμήν.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος α'. (Ψαλμὸς πη').

Ἦχος ἁ Κε δ

Πα

A λλη λη η η ἰ α A λλη η λη η η

η ἰ ἰ ἰ ἰ α A α α α λλη η λη

η η η η ἰ ἰ ἰ ἰ α

ἠ

E ξο μο λο γη σον ται οι ου ρα νοι τα θαν

μα σι α σου Κυ ρι ε και την α λη θει α

αν σθ εν εκ κλη σι ι ι α α Α α α γι

ι ι ι ων

A Πα λλη λϝ ϝ ϝ ι α Α λληη λϝ ϝ ϝ

ϝ ι ι ι ι α Α α α α λληη λϝ

ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α

Ο Θε ος ο εν δο ξα ζο με νος εν βϝ λη

α γι ων με γας και φο βε ρος ε στιν ε πι

παν τας τϝς πε ρι κυ υ υ κλω ω α α αυ τϝ

A Πα λλη λϝ ϝ ϝ ι α Α λληη λϝ ϝ ϝ

ϝ ι ι ι ι α Α α α α λληη λϝ ϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ι ι α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ι' 16-21).

(Ζῆτει τῇ ἡ Νοεμβρίου, εἰς τὴν Λειτουργίαν).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει, καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με. Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς λέγοντες· Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐθεώρουν τὸν σατανᾶν ὡς ἄστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα. Ἴδου δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπίων καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ. Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται· χαίρετε δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ

ἠγαλλιάσατο τῷ πνεύματι ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Ἐξομολογοῦμαί σοι, πάτερ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναί, ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου.

ᾠχος ἰὺ Δι σ

ο ξα α σοι ^Δ Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε ^ρ δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οιοι οιοι ^Δ

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

ᾠχος Πά

^M ^{Πα} ο ι τα α α α α α α α α α α Χε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε
 ρου ου βι ι ι ι ι ι ι μ μ υ υ υ υ
 στι ι ι ι ι μ υ υ υ υ υ στι ι κω ως ^Δ
^M ^{Πα} ει ει ει ει κο ο υι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ηι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ζο ο ο ο ο ο ο ο ει ει κο ο υι ι ι ι
 ζο ο ει κο υι ζον τε ε ε ε ε ε ε ε ε

εσ και αι αι αι και αι αι αι αι αι αι αι αι αι

τη ζω ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω

ο ποι ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α τρι α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α δι τον τρι σα α α

α γι ον υ υ υ μνο ον προ ο σα α α δον τε

εσ πα α α α α α α α α α α α α α σαν

την βι ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι

ω τι κη η η η η η η η η ην α πο θω

ω ω με ε θα με ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι με ε ρι ι μνα αν

Ως το ον Βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα

σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε α των ο ο λων υ

πο δε ξο ο ο με ε νοι οι

Ταις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι αι

αι αις α ο ρα α α α α α τως δο ρυ φο

ρου ου ου με ε νον τα α α α α α ξε ε σι ιν

Αλ λη λου ου ι α α α α α α α α α

α α α α α

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παππᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Κυ ρι ε Ε λε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε η η σον

Κυ υ ρι ε Ε λε η η σον

Ἦχος Δι-θ

Πα ρα σχϷ Κυ ρι ι ε

Πα ρα σχϷ Ϸ Κυ ρι ι ε

Πα ρα α σχϷ Κυ υ ρι ι ι ε

Πα ρα α σχϷ Ϸ Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχϺ Ϻ Κυ ρι ι ε Δ

Π α ρα σχϺ Ϻ Κυ ρι ι ε θ

Σ οι οι Κυ ρι ι ε Δ

Α μη η η η η ην θ

Κ αι τω πνευ μα τι ι σθ θ

ἢ ἕτερον

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σθ Δ

Λειτουργικὰ σύντομα, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι-Θ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ

μα Δ Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι

σον θ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται

τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε σε ως

Κ αι με τα τσ πνευμα το ος σθ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον

Α ξι ον και δι και ον *και ἄλλως :* **Δι**

Α ξι ον και δι ι και αι αι ο ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα

ωθ πλη ρης ο ς ρα νος και η γη της δο ξης σθ

ω σαν να εν τοις υ ψι ι σι οις ευ λο γη με νος

ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

ς ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι σι οις

Σ ε ε υ μνσ ς μεν σε Ευ λο γσ ς μεν

σοι ευ χα ρι στς ς μεν Κυ υ ρι ε και δε ο με

θα σθ ο Θε ος η μων ** και ἄλλως :* ο Θε ο ος

η η η μων

Ἐτονίσθησαν ιζ' Αυγ. ,αθζζ', ἀντεγράφησαν ἐ' Ἰαν. ,βις', ΙΑ.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. ᾠχος Δι

Δι

Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

μα α α κα α ρι ζει ει ει σε την Θε ε ε ο

το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και

πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των

Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν

δο ο ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι

τως των Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην α

δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον

τε ε ε κϛ ϛ ϛ ϛ σαν την ον τω ω ως Θε ε

ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε

εν

εν

εν

εν

εν

εν

εν

εν

εν

εν

Ἄξιον ἔστιν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι-Θ.

Α^{Δι} ξι ον ε ε στιν ως α α λη η η
θω ω ω ως μα κα ρι ζειν σε την Θε ο ο το ο
ο ο κον^Ζ την α ει μα κα α ρι στο ο ον και αι
πα να μω ω μη η το ο ο ον και μη η τε ε
ε ρα τδ Θε ς ς η η μω ω ω ων την τι
μι ω ω τε ε ε ε ραν των Χε ε ρδ ς βι ι
ι ιμ και εν δο ξο ο τε ε ε ε ραν α συγ
κρι ι τως των Σε ε ρα α φι ι ι ιμ την α
δι α α φθο ο ο ο ρω ω ως Θε ο ον Λο γο ον
τε ε ε κδ ς ς ς ς σαν^Δ την ο ον τως
Θε ε ε ο το ο ο κον σε με ε γα α α λυ
υ νο ο ο^Χ με ε εν^Δ

Ἐτονίσθη κα' Δεχ. , βη', ἐξηγήθη καὶ ἐγράφη κς' Ὀκτ. , βιθ', Ἰ.Α.

Ἄξιον ἔστιν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι-Θ.

A Δι
 ξι ον ε στι ιν ὡ^ωως α λη η θως μα κα
 ρι ι ζει ει ει ει ν σε^ζ τη η ην Θε ο ο
 το ο ο ο ο ο κον^Δ την α ει μα κα α ρι^ωιστον
 και αι πα να α μω ω μη η η η τον^ζ και μη τε
 ε ε ρα α α τϷ Θε ε Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ η
 μων^Δ την τι μι ω τε ε ε ε ρα αν τω ω ω
 Χε ρϷ Ϸ βι μι^ζ και αι ε εν δο ο ξο ο
 τε ε ε ε ραν^ζ α συγ κρι ι ι τω ω ως
 τω ω ω ν Σε ε ε ε ε ρα φιμ^Δ την α δι ι ι
 ι α α α φθο ο ο ρω ως^Δ Θε ο ο ο
 ον Λο ο ο ο γο ον τε ε κϷ Ϸ Ϸ σαν^ζ την
 ο ο ον τω ω ω ως Θε ε ο ο το ο ο
 ο ο κον^Θ ἦ Θε ο το ο ο ο κον^Θ
 σε ε ε με γα α λυ υ υ υ υ νο με ε ε
 ε ε ε ε εν^Δ

Ἐτονίσθη ιδ' Σεπτ. , βθ', ἐξηγήθη και ἐγράφη κς' Ὀκτ. , βιθ', Ἰ.Α.

α α α α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ει δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νθ ς ς εν
τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
ως σθ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
ξαν σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α
γι ων σθ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σθ
Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
λθ ι α α α

Ἦχος Δι-θ.

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον ^Δ α πο τῶ νυν και ε ως τῶ αι ω ω νος ^θ (δις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ο ν ^ζ α πο τῶ νυν και ε ως

τῶ αι ω ω νο ο ος ^Δ